

Inhoud

Voorwoord	5
1. U krijgt huisbezoek ...	9
2. Wat gaat eraan vooraf?	13
3. Hoe beginnen we het gesprek?	17
4. Dienend bezig zijn	21
5. Wie is er aan het woord?	25
6. Ook kleine kinderen?	28
7. Openstaan voor onze jonge mensen	32
8. Reflectie	37
9. Zoek door de voordeur binnen te komen ...	42
10. Luisteren	47
11. Aansluiten en samenvatten	51
12. Ambassadeur van Gods Koninkrijk	56
13. Schuurpaal	61
14. Ongehuwd ...	66
15. Behoefte aan zelfstandigheid	71
16. Openheid en gericht zijn op de ander	76
17. Weduwen bezoeken	81
18. Een waardevolle gids in het eigen levensveld	85
19. Bezoek weduwnaren	90
Ten slotte	95

1

U krijgt huisbezoek ...

In elke kerkelijke gemeente worden de gezinnen met een zekere regelmaat bezocht door de ouderlingen en/of diakenen. De ambtsdragers gaan dan 'op huisbezoek'. Sommige ambtsdragers zullen ernaar uitzien om de gemeenteleden weer op te zoeken en anderen zullen ertegen opzien om uiteenlopende redenen.

Zielszorg

Huisbezoek is een heel belangrijk iets. De ambtsdragers moeten immers weten wat er in de gemeente leeft. Niet uit oppervlakkige nieuwsgierigheid, maar uit oprechte zorg voor elkaar. Huisbezoek staat in het teken van *zielszorg*. Als een ambtsdrager niet weet wat er in een gezin of in het leven van een gemeentelid gaande is, kan hij ook niet bijstaan of helpen. Daarom is het van grote betekenis dat zowel de ambtsdragers als de gemeenteleden zich daarvoor openstellen.

Ambtsdragers moeten zich realiseren dat zij op de huisbezoekavond in de meeste gevallen in een enigszins gespannen (gezins)situatie terechtkomen. Dat hoeft niet negatief bedoeld te zijn. Het heeft meer te maken met het feit dat niet ieder even gemakkelijk over zijn of haar innerlijk spreekt. Je weet vooraf ook nooit hoe het contact

zal zijn of hoe het gesprek zal verlopen. Deze onzekerheid zal ongetwijfeld voor een deel de toon zetten.

Tijdig op de hoogte brengen

Het is voor beide partijen een goede zaak als de ambtsdrager het gezin of het gemeentelid tijdig op de hoogte brengt dat men op die of die avond op bezoek wenst te komen. Het is van groot belang *hoe* men dat presenteert. Hoe is de toon van het gesprek? Wordt het op een koele zakelijke manier meegedeeld of op een bescheiden wijze waaruit hartelijke belangstelling blijkt? Woorden dragen een wereld van emoties met zich mee. Het kan dan ook gebeuren dat na het telefoongesprek waarin het bezoek wordt aangekondigd, de deuren al bij voorbaat in het slot geworpen worden. Nuttig en nodig is het dat we (ook als ambtsdragers) voortdurend reflecteren op onze gedragingen. 'Hoe zeg ik dingen en hoe treed ik met de ander in contact?' We moeten als ambtsdragers ervoor oppassen dat we door ons gedrag geen onzichtbare muren opwerpen in de gemeente waardoor de duivel gelegenheid krijgt om ons uit elkaar te drijven.

Voorbereiding ambtsdragers

Na het telefoongesprek komen allerlei processen op gang. Dat geldt voor zowel de ambtsdrager als voor het gezin dat bezocht zal gaan worden. Van eminent belang is hoe de relatie is tussen de ambtsdrager en het gezin. Hoe kijkt de ambtsdrager tegen het gezin aan en hoe kijkt het gezin tegen de ambtsdrager aan? Bestaat er voor elkaar enig respect? Zo niet, dan zal er die avond geen echte ontmoeting plaatsvinden. Dan komt het bezoek

niet boven het niveau uit van een beleefdheidsbezoek. Voordat de ambtsdragers op bezoek gaan, moeten ze met elkaar gesproken hebben over de gezinnen die op dat moment bezocht zullen gaan worden. Vanzelfsprekend moet dat op een waardige en respectvolle wijze gebeuren. We gaan met mensen om uit de gemeente. In sommige gemeenten zijn bepaalde gegevens van gemeenteleden in een rapport ondergebracht. Natuurlijk staan daar geen dingen in die in het volste vertrouwen aan een ambtsdrager zijn meegedeeld. De gemeente moet weten dat bepaalde informatie bij een ambtsdrager 'veilig' is. In zo'n rapport kan bijvoorbeeld iets staan over de levensloop van man of vrouw of het gezin. Wanneer op een uiterst integere wijze met deze gegevens wordt omgegaan, kan de ambtsdrager mogelijk voor pastorale blunders worden bewaard. Belangrijk is vooraf te bezien: Hoe staat het gezin in de gemeente? Leeft het mee of staat het ergens op de rand? Is het een gezin met jonge kinderen of een gezin waarvan sommigen getrouwd zijn of anderen elders wonen in verband met studie of werk? Zijn er door overlijden lege plaatsen ontstaan? Zijn de ouders gescheiden of is het huwelijk nog intact gebleven? Is er een kind gehandicapt? Zo zijn er nog vele vragen te stellen.

Voorbereiding gezin

Het gezin of het gemeentelid dat bezocht zal worden wacht thuis min of meer 'in de houding' op de komst van de broeders. 't Kan gebeuren dat door de onderhuidse spanningen er zomaar om niets ruzie ontstaat. De duivel zit natuurlijk ook niet stil. Hij doet er alles aan om te

verhinderen dat er die avond open en eerlijk over God en goddelijke zaken zal gesproken worden. Laten ouders daarom proberen het ruzieachtige sfeertje enigszins te relativieren. Het valt nu eenmaal niet mee, zeker niet voor jongeren, om het hart open op tafel te leggen. Sommigen trekken daarom een muur om zich heen op. Ze worden min of meer geleid door angst. De ander hoeft niet te weten wat er vanbinnen leeft. De kern van de angst is de onthulling van het niets. Wanneer er werkelijk iets te vertellen is, hoeft niemand zich zorgen te maken. Maar het besef dat er eigenlijk niets is, veroorzaakt de gespannen houding.

Het is een goede zaak om als gezin Gods leiding te vragen voor het komende bezoek. Laat ouders hun kinderen erop wijzen dat ambtsdragers in zichzelf ook maar nietige mensen zijn, maar dat God hun de opdracht heeft gegeven om te waken voor de zielen van de gemeente.

Vragen

- 1. Hoe bereidt u als ambtsdragers uzelf voor op het huisbezoek?*
- 2. Hoe dient het gezin zich op het huisbezoek voor te bereiden?*
- 3. Wat moet naar uw gevoelens op deze avond aan de orde gesteld worden en waarom?*